

2) Delegowanie pracowników w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. c) dyrektywy 96/71 stanowi odpłatne świadczenie usług, w ramach którego delegowany pracownik pozostaje zatrudniony przez przedsiębiorstwo świadczące usługi, bez zawarcia umowy o pracę z przedsiębiorstwem korzystającym z usług. Charakteryzuje się ono tym, że delegowanie pracownika do przyjmującego państwa członkowskiego samo w sobie stanowi przedmiot usługi świadczonej przez przedsiębiorstwo świadczące usługi oraz że ów pracownik wykonuje swoje zadania pod kontrolą i kierownictwem przedsiębiorstwa korzystającego z usług.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla — Republika Węgierska) — Donat Cornelius Ebert przeciwko Budapesti Ügyvédi Kamara

(Sprawa C-359/09) (¹)

(Adwokaci — Dyrektywa 89/48/EWG — Uznawanie dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata — Dyrektywa 98/5/WE — Wykonywanie stałej praktyki adwokackiej w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych — Używanie tytułu zawodowego przyjmującego państwa członkowskiego — Przesłanki — Wpis na listę izby adwokackiej przyjmującego państwa członkowskiego)

(2011/C 103/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Donat Cornelius Ebert

Strona pozwana: Budapesti Ügyvédi Kamara

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Ítéltábla — Wykładnia dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. L 19, s. 16) oraz dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77, s. 36) — Uregulowanie państwa członkowskiego zastrzegające możliwość wykonywania zawodu adwokata przy użyciu tytułu zawodowego tego państwa członkowskiego jedynie na rzecz adwokatów, którzy uzyskali w nim wpis na listę izby adwokackiej

Sentencja

- 1) Ani dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r., ani dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych nie stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym ustanawiającym, do celów wykonywania zawodu prawnika przy użyciu tytułu adwokata przyjmującego państwa członkowskiego, obowiązku członkostwa w organizacji takiej jak izba adwokacka.
- 2) Dyrektywy 89/48 i 98/5 uzupełniają się wzajemnie, ustanawiając dla prawników z państw członkowskich dwie drogi dostępu do zawodu adwokata w przyjmującym państwie członkowskim przy użyciu tytułu zawodowego tego państwa.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Włochy) — Bolton Alimentari SpA przeciwko Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Sprawa C-494/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dopuszczalność — Prawo celne — Kontyngent taryfowy — Kodeks celny — Artykuł 239 — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 308a, art. 308b i art. 905 — Rozporządzenie (WE) nr 975/2003 — Tuńczyk — Wyczerpanie kontyngentu — Data otwarcia — Niedziela)

(2011/C 103/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bolton Alimentari SpA

Strona pozwana: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Wykładnia art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Wykładnia art. 308 a-c, art. 899 akapit drugi oraz art. 905 ust. 1 rozporządzenia Komisji

(EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1) — Zwrot lub umorzenie przywzowowych należności celnych — Możliwość rozstrzygnięcia przez samo państwo członkowskie w przedmiocie wniosku o zwrot — Pojęcie „szczególnej sytuacji” w rozumieniu art. 239 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Importer wspólnotowy wykluczony z otwartego w niedzielę kontyngentu taryfowego z powodu zamknięcia krajowych urzędów celnych

Sentencja

- 1) Wykładni art. od 308a do 308c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by Komisja Europejska mogła podjąć decyzję wykluczającą przedsiębiorcę z kontyngentu taryfowego, przez okoliczność, że kontyngent ten został wyczerpany w dniu jego otwarcia przypadającym na niedzielę, gdy zamknięte są urzędy celne w państwie członkowskim siedziby zainteresowanego przedsiębiorcy.
- 2) Wykładni art. od 308a do 308c rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 214/2007 należy dokonywać w ten sposób, że nie nakładają na państwa członkowskie obowiązku zwrócenia się do Komisji Europejskiej o zawieszenie kontyngentu taryfowego w celu zapewnienia sprawiedliwego i niedyskryminacyjnego traktowania importerów, gdy otwarcie tego kontyngentu przypada na niedzielę, dzień w którym urzędy celne w danym państwie członkowskim są zamknięte, i gdy rzezoncy kontyngent może zostać wyczerpany tego samego dnia, w którym następuje jego otwarcie, ponieważ urzędy celne w innych państwach członkowskich są otwarte w niedzielę.
- 3) W przypadkach innych niż wskazane w art. 899 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 214/2007, organ celny państwa członkowskiego jest właściwy do samodzielnego podjęcia decyzji w przedmiocie wniosku o zwrot, o którym mowa w art. 239 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., gdy organ ten uzna, że Komisji Europejskiej nie można zarzucić jakiegokolwiek nieprawidłowości i że rozpatrywany wniosek nie dotyczy żadnego z pozostałych przypadków, o których mowa w art. 905 ust. 1 rzezonego rozporządzenia nr 2454/93.
- 4) Wykładni art. 239 rozporządzenia nr 2913/92 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1791/2006 należy dokonywać w ten sposób, że może dotyczyć wykluczenia importera z Unii Europejskiej z kontyngentu taryfowego, którego data otwarcia przypada na niedzielę, z powodu zamknięcia w niedzielę urzędów celnych w państwie członkowskim, w którym ten importer ma siedzibę.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Marishipping and Transport BV

(Sprawa C-11/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Cła — Zwolnienie — Substancje farmaceutyczne — Skład — Ograniczenia)

(2011/C 103/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Marishipping and Transport BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1) — Substancje farmaceutyczne zwolnione z należności celnych — Substancje nie występujące w stanie czystym — Ograniczenia

Sentencja

Punkt 1 ppkt i) w pierwszej części, sekcja II, lit. C załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej, zmienionego rozporządzeniami Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. i 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że substancja farmaceutyczna znajdująca się w wykazie substancji zawartym w załączniku 3 w trzeciej części tego samego załącznika I, do której dodano inne substancje, w szczególności substancje farmaceutyczne, nie może podlegać temu samemu zwolnieniu z należności celnych, jakiemu podlegałaby taka substancja w stanie czystym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.